

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าการลงทุนทำธุรกิจฟาร์มจะอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษาให้ผู้ที่กำลังสนใจลงทุนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้รับทราบถึงข้อมูลด้านต่างๆ ปัญหาในระบบธุรกิจตลอดจนความคุ้มค่าในการลงทุนโดยอ้างอิงจากข้อมูลของผู้ประกอบการในปี พ.ศ. 2548 จุดที่น่าสนใจของการลงทุนทำฟาร์มจะเข้าคือเหมาะกับผู้ที่มีความน้อย หรือมีงานประจำทำอยู่และต้องการหารายได้เสริม เนื่องจากจะเข้าเป็นสัตว์ที่ไม่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดมากนัก อีกทั้งยังไม่ต้องดูแลในทุกๆวัน ทำให้ผู้ที่มีอาชีพหลักอยู่แล้วสามารถทำธุรกิจนี้ได้ค่อนข้างง่ายดาย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการดำเนินการฟาร์มจะเข้าพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกันมาก ในด้านการออกแบบ ก่อสร้างบ่อเลี้ยงจะเข้าทั้งแบบบ่อรวมซึ่งใช้เลี้ยงลูกจะเข้าในระยะแรกและบ่อเดี่ยวซึ่งใช้เลี้ยงจะเข้าในระยะถัดมา สิ่งที่แตกต่างกันค่อนข้างมากคือความถี่ในการดูแล ในเรื่องของอาหารและการเปลี่ยนถ่ายน้ำให้กับจะเข้า ซึ่งมีผลโดยตรงกับสุขภาพและขนาดของจะเข้า โดยฟาร์มที่มีการดูแลในเรื่องการเปลี่ยนถ่ายน้ำน้อย จะมีการเสี่ยงของโรคผิวหนังจะเข้ามากกว่า ซึ่งโรคเหล่านี้หากเป็นแล้ว จะทำให้จะเข้าขายไม่ได้ราคาเลย ทั้งยังมีการติดต่อกันในน้ำอีกด้วย ส่วนด้านการตลาดของจะเข้า ในด้านราคารับซื้อพบว่ามีความผันผวนของราคารับซื้อสูง เนื่องจากจะเข้าเป็นสินค้าที่มีกลุ่มลูกค้าน้อยรายจึงทำให้ผู้รับซื้อสามารถปรับราคารับซื้อขึ้นหรือลงได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้แม้ผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะมีการซื้อขายลูกพันธุ์กับทางบริษัทที่จำหน่ายในลักษณะเกษตรพันธสัญญาหรือคอนแทรคฟาร์มมิ่ง (Contract farming) ซึ่งได้ทำการรับประกันราคารับซื้อไว้กับทางลูกค้าแล้ว แต่จากการสัมภาษณ์ผู้เลี้ยงส่วนใหญ่พบว่าเมื่อถึงเวลารับซื้อคืนทางบริษัทมักจะมีข้อโต้แย้งเพื่อใช้ในการลดราคารับซื้อจะเข้าคืนซึ่งจะทำการแจ้งผ่านมาทางนายหน้า (Broker)

ผลวิเคราะห์การลงทุนและผลตอบแทน

ในด้านการคำนวณความคุ้มค่าของการลงทุน การศึกษาในครั้งนี้ใช้เกณฑ์การตัดสินใจลงทุนแบบปรับค่าของเวลา โดยใช้เครื่องมือ 3 ชนิดเพื่อทำการชี้วัดความคุ้มค่าในการลงทุน ได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ (Net Present Value: NPV) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit – Cost Ratio: B/C Ratio) และอัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Rate of Return: IRR) โดยการวิเคราะห์ทั้ง 3 ลักษณะนี้เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะทุนของผู้สนใจที่จะมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยตรงซึ่งแบ่งตามวิธีคำนวณและลักษณะทุนได้ ดังนี้

1. มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ (Net Present Value: NPV) ใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินใจในกรณีที่ผู้ลงทุนใช้เงินลงทุนเองเป็นส่วนใหญ่ของเงินลงทุนทั้งหมด
2. อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit – Cost Ratio: B/C Ratio) ใช้ในการพิจารณากรณีที่เงินลงทุนในโครงการมีขนาดต่างกัน เพื่อหาโครงการที่มีผลตอบแทนต่อต้นทุนมากที่สุด
3. อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Rate of Return : IRR) ใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินใจในกรณีที่ผู้ลงทุนมีการกู้ยืมเงินมาลงทุนเป็นส่วนใหญ่ของเงินลงทุนทั้งหมด

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้คิดอัตราดอกเบี้ย หรืออัตราคิดลด (Discount Rate: R) อยู่ที่ 5% เพราะเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงสุดซึ่งเป็นค่าเสียโอกาสของการลงทุน

ผลการวิเคราะห์ผู้ประกอบการเลี้ยงจระเข้ซึ่งได้มีการดำเนินมาจนถึงปี 2548 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูล จำนวน 30 ราย พบว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ (Net Present Value: NPV) มีค่าเท่ากับ 408,561 ซึ่งมากกว่า 0 นั่นคือการทำฟาร์มเลี้ยงจระเข้ยังคงมีความคุ้มค่าในการลงทุน อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit – Cost Ratio: B/C Ratio) เท่ากับ 1.26 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 ดังนั้นการลงทุนจึงมีความคุ้มค่าเช่นกันและวิธีสุดท้ายคือการหาอัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Rate of Return: IRR) ได้รับผลกำไรเท่ากับ 18.58 % ของเงินลงทุน

ผลการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

จากการวิเคราะห์ระบบปัญหาในธุรกิจโดยใช้แบบสอบถามโดยใช้ One-Way ANOVA พบว่ากลุ่มผู้เลี้ยงจะเข้ขุนประสบปัญหาด้านการตลาดมากที่สุดรองลงมาคือด้านคุณภาพของจะเข้ขุน ผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและปัญหาด้านการผลิตตามลำดับและได้ผลการทดสอบสมมุติฐานดังนี้

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการดำเนินงานของผู้เลี้ยงจะเข้ขุน จำแนกตาม ระดับการศึกษา ได้แก่ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มัธยมศึกษา /ปวช./ปวส. และปริญญาตรีขึ้นไป โดยพิจารณาในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จากข้อมูล พบว่า ผู้เลี้ยงจะเข้ขุนที่มีการศึกษาต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมุติฐานหลักที่ว่า ระดับการศึกษาของผู้เลี้ยงที่แตกต่างกันมีปัญหาในการผลิตที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการดำเนินงานของผู้เลี้ยงจะเข้ขุนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ปัญหาด้านการตลาดและด้านผลกระทบจากปัจจัยภายนอก
2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการดำเนินงานของผู้เลี้ยงจะเข้ขุน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการเลี้ยงจะเข้ ได้แก่ 0 - 3 ปี มากกว่า 3 ปี - 6 ปี และ มากกว่า 6 ปี ขึ้นไป โดยพิจารณาในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จากข้อมูล พบว่า ผู้เลี้ยงจะเข้ขุนที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงจะเข้ต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมุติฐานหลักที่ว่า ประสบการณ์ในการเลี้ยงจะเข้ของผู้เลี้ยงที่แตกต่างกันมีปัญหาในการผลิตที่แตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการดำเนินงานของผู้เลี้ยงจะเข้ขุน จำแนกตาม ขนาดฟาร์มที่ดำเนินการ ได้แก่ ต่ำกว่า 50 ตัว 50-100 ตัว และ 100-200 ตัว โดยพิจารณาในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จากข้อมูล พบว่า ผู้เลี้ยงจะเข้ขุนที่มีขนาดฟาร์มที่ดำเนินการ ต่างกันมีปัญหาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมุติฐานหลักที่ว่า ขนาดฟาร์มที่ดำเนินการของผู้เลี้ยงที่แตกต่างกันมีปัญหาในการผลิตที่แตกต่างกัน
4. เมื่อพิจารณาปัญหาในการดำเนินงานเป็นรายด้านจำแนกตาม ขนาดฟาร์มที่ดำเนินการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการดำเนินงานของผู้เลี้ยงจะเข้ขุนที่มีขนาดฟาร์มที่ดำเนินการ แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงด้านเดียว คือ ปัญหาด้านคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ความคุ้มค่าการลงทุนทำธุรกิจฟาร์มจะเข้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจลงทุนทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่ จะทำการศึกษาในครั้งต่อไปดังนี้

1. การลงทุนทำฟาร์มจะเข้าเป็นการลงทุนที่ให้รายรับในทุกๆ 3 ปี หากเงินที่จะนำมาลงทุนไม่ใช่เงินออม หรือต้องมีการหมุนเวียนบ่อย อาจไม่เหมาะกับการลงทุนในลักษณะนี้ หรือการกู้มาเพื่อทำ การลงทุนหากมีการลดลงของราคาขายจะเข้าจน อาจทำให้ผู้ลงทุนขาดทุนเพิ่มมากขึ้นจากดอกเบี้ย เงินกู้ ดังนั้นผู้ที่สนใจลงทุนควรจะมีเงินสำรองที่มากพอที่จะใช้จ่ายใน 1 รอบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใน การดำเนินการในระยะเวลา 3 ปีเป็นเงินประมาณ 448,179 บาท
2. ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ลงทุนส่วนใหญ่พบว่าในขณะที่มีการซื้อ ขายลูกพันธุ์กับทางบริษัทผู้ จำหน่ายในลักษณะเกษตรพันธสัญญา หรือคอนแทรคฟาร์มมิ่ง (Contract Farming) นั้นได้มีการลง นามในเอกสารเพื่อรับประกันการรับซื้อคืนผลผลิตทุกครั้ง แต่เมื่อทำการเลี้ยงจะเข้าจนจนได้เวลา ที่จะจับขาย ราคาซื้อกลับไม่ตรงกับราคาที่ทางบริษัทได้ประกันราคาไว้ โดยมีราคาที่ถูกลงกว่าเดิม และหากไม่ยอมขายในราคาดังกล่าว ผู้ประกอบการก็จะต้องแบกรับต้นทุนค่าอาหารและค่า ดำเนินการอื่นๆ ไปจนกว่าทางบริษัทจะประกาศให้มีการปรับราคา ทั้งนี้ข้อมูลของผู้ประกอบการ ได้รับทั้งหมดจะผ่านมายังนายหน้าค้าลูกพันธุ์ ผู้ประกอบการจึงควรมีการจับกลุ่มเพื่อสร้างอำนาจ การต่อรองและควบคุมราคาให้เป็นไปตามพันธสัญญาที่ได้ตกลงไว้ก่อนการลงทุน
3. จากผลการศึกษาโครงสร้างต้นทุนพบว่าต้นทุนประมาณร้อยละ 47.90 ของเงินลงทุนทั้งหมดเป็น ค่าใช้จ่ายในการซื้อลูกพันธุ์ ดังนั้นผู้ลงทุนควรตรวจสอบราคาลูกพันธุ์ให้อยู่ในช่วงราคาไม่เกินตัว ละ 2,971 บาทต่อตัวโดยประมาณ หากราคาลูกพันธุ์สูงกว่าราคาดังกล่าวควรพิจารณาการรับซื้อว่า สูงตามไปด้วยมากน้อยเพียงใด หากการรับซื้อจะเข้าจนยังมีราคาที่ไม่แตกต่างจากค่าที่ศึกษา มากนักแต่ราคาลูกพันธุ์สูงขึ้นถึงระดับดังกล่าว ขอให้ผู้ลงทุนตัดสินใจชะลอการลงทุน จนกว่าราคา ลูกพันธุ์จะลดลงหรือการรับซื้อจะเข้าจนมีราคาที่สูงขึ้น
4. ตัวแปรสำคัญของต้นทุนอีกประการหนึ่ง คือ ค่าใช้จ่ายในเรื่องของอาหารซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.85 ของต้นทุนทั้งหมดโดยประมาณ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการหาซื้ออาหาร ตลอดจนราคาอาหารจะเข้า

ประเภทไก่หรือปลาต่างกำลังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากภาวะราคาน้ำมันสูงขึ้น ดังนั้นผู้ลงทุนควรพิจารณาต้นทุนที่เพิ่มขึ้นโดยรวมค่าใช้จ่ายในการซื้อหาอาหารจะเข้าไปในราคาที่สูงขึ้นของราคาอาหารสูงสุดซึ่งจะยังคงมีความคุ้มค่าในการลงทุน เมื่อต้นทุนรวมด้านอาหารของจะเข้ขุนมีราคาไม่เกิน 25.13 บาทต่อกิโลกรัม

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

การเลี้ยงจะเข้ในภูมิภาคที่แตกต่างกันย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ กันด้วยดังนั้นผู้ที่ จะทำการศึกษาในครั้งต่อไป ควรเน้นการเก็บข้อมูลเฉพาะพื้นที่เช่นในระดับจังหวัดหรืออำเภอ มากกว่าการเน้นเก็บข้อมูลแบบกว้างๆในระดับภาค เนื่องจากค่าที่ได้ของแต่ละพื้นที่อาจแตกต่างกัน หลายเท่าตัว เช่น ในด้านราคาขนส่ง การส่งลูกพันธุ์ลงมาภาคใต้ย่อมมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าผู้ที่อยู่ใน แถบภาคกลางซึ่งใกล้แหล่งผลิตลูกพันธุ์เพื่อจำหน่ายมากกว่า แต่ในขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายในเรื่อง ของน้ำที่ใช้ในการเปลี่ยนถ่ายทางภาคใต้ซึ่งมีฝนตกชุกจะไม่ประสบปัญหาการขาดน้ำจนต้องใช้น้ำประปาในบางช่วงเหมือนอย่างในภาคอื่นๆ ซึ่งทั้งหลายเหล่านี้ส่งผลโดยตรงกับความคุ้มค่าในการลงทุนทั้งสิ้น